

Til lovforslag nr. L 170. Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 15. maj 2003*)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om tandpleje m.v.

(Større valgfrihed og fleksibilitet i børne- og ungdomstandplejen)

§ 1

I lov om tandpleje m.v., jf. lovebkendtgørelse nr. 175 af 19. marts 2001, foretages følgende ændringer:

1. §§ 2 og 3 affattes således:

»§ 2. Kommunalbestyrelsen skal sikre alle børn og unge under 18 år med bopæl i kommunen adgang til vederlagsfri forebyggende og behandelende tandpleje.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen er ansvarlig for færdiggørelse af påbegyndte behandlinger ud over det fyldte 18. år.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen beslutter, hvordan man nærmere vil tilrettelægge tandplejetilbuddet i henhold til stk. 1, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. Unge på 16 og 17 år har ret til vederlagsfri ungdomstandpleje i privat tandlægepraksis efter eget valg. Selv om kommunalbestyrelsen har besluttet at tilrettelægge tandplejen for unge på 16 og 17 år hos praktiserende tandlæger, kan disse unge i stedet vælge at modtage det kommunale tandplejetilbud på kommunal klinik, såfremt kommunen har oprettet en sådan.

§ 3. Børn og unge under 18 år, der ønsker et andet tandplejetilbud end det, kommunalbestyrelsen vederlagsfrit stiller til rådighed, kan vælge at modtage børne- og ungdomstandpleje i privat tandlægepraksis efter eget valg eller på en anden kommunes tandklinik, jf. stk. 2 og 3.

Stk. 2. Kommunen yder tilskud til tandpleje til børn under 16 år, der modtager børnetandpleje i privat tandlægepraksis, hvor dette ikke er en del

af det tilbud, som kommunalbestyrelsen stiller vederlagsfrit til rådighed. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til tilskud samt om tilskuddets størrelse.

Stk. 3. For børn og unge under 18 år, der vælger tandpleje på en anden kommunes tandklinik, der er dyrere end børne- og ungdomstandplejen i bopælskommunen, kan behandlerkommunen opkræve en egenbetaling, der svarer til forskellen mellem den gennemsnitlige udgift pr. barn i den kommunale tandpleje i henholdsvis behandlerkommunen og bopælskommunen.

Stk. 4. En kommune kan afvise at modtage børn fra andre kommuner, hvis det er begrundet i kapacitetsmæssige hensyn.

Stk. 5. Indenrigs- og sundhedsministeren fastsætter nærmere regler om adgangen til at skifte mellem kommunal kliniktandpleje og privat tandlægepraksis samt om adgangen til at modtage tandplejetilbuddet på en anden kommunes tandklinik.«

2. I § 5, *stk. 1*, ændres »jf. §§ 2 og 4« til: »jf. §§ 2-4«.

3. § 11 affattes således:

»§ 11. Kommunerne afholder de udgifter, der er forbundet med den kommunale børne- og ungdomstandpleje i henhold til §§ 2 og 3.

Stk. 2. For børn og unge, der modtager tandpleje på en anden kommunes tandklinik, jf. § 3, stk. 3, betaler bopælskommunen behandlerkommunen et beløb, der svarer til bopælskommunens gennemsnitlige udgift pr. barn i børne- og ungdomstandplejen. Betalingen kan dog højst